

METAL

No. 13

3,90 Kčs

MAGAZÍN PRO PŘÍZNIVCE HEAVY METALU

AKTUALITY, ČLÁNKY, RECENZE, TEXTY

MASSACRE

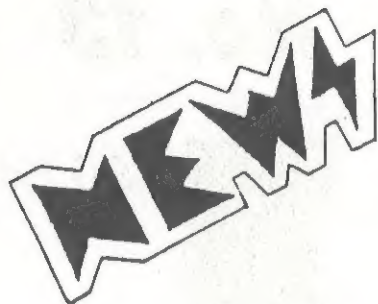
CELTIC FROST

CHROMING ROSE

EXODUS, TESTAMENT, BENEDICTION

METALLICA, HELLOWEEN, ANTHRAX

Nové album **MSG** je již hotové. Obsahuje 11 skladeb a je přímější a tvrdší než jeho dva předchůdci se zpěvákem McAuleym. O rytmickou sekci se na této desce starají Jeff Pilson (bg.) a James Kottak (dr.). Ani jeden pevně nepatří ke skupině, naopak zůstávají věrni svým formacím **WAR & PEACE** resp. **WILD HORSES**. Druhou kytaru hrál známý kytarista Vivian Campbell. A tomu, kdo by chtěl vědět bližší informace o datu vydání LP, se dostane odpovědi od Left Bank Managementu: "... koncem října nebo začátkem ledna". Hm.

Jeden z velikánů světového metalu, zpěvák **UDO DIRKSCHNEIDER** se překvapivě rozhodl skončit se svou kariérou. 10 alb (z toho 3 zlatá) nahrál pod názvem **ACCEPT** a další čtyři se svým solo - projektem **U. D. O.** "Už jsme toho měli dost, stát stále ve stínu Accept", komentuje to Udo a má naprostou pravdu, že stínu Accept se **U. D. O.** nikdy nevymanili. "Můj hlavní důvod je ten, že jsem nikdy zcela nepřenesl přes srdce ztrátu Acceptu - což nemá znamenat, že jsem se o to nepokoušel. Jiné složení než u mé staré skupiny, u mne prostě neklape. Vysvětloval jsem to klukům a pochopili to. Smlouva s mou dosavadní firmou RCA s předposledním LP "Faceless World" vypršela. Sice jsme natočili ještě jednu desku "Timebomb", ale nová smlouva nebyla uzavřena. Kdo ví, co bude s Bodem, Stefanem a Mathiasem. V každém případě zůstaneme přáteli."

Jestli to Udo s tím koncem myslí vážně (víte jak to s podobnými prohlášeními většinou dopadne), pak je to velká škoda. Jeho poslední produkce sice nedosahovaly nijak vysoké úrovně, ale nemůžeme zapomenout na to, že **ACCEPT** představovali (i díky svému zpěvákovi) v první polovině osmdesátých let světovou extra třídu a na taková alba, jako "Balls To The Wall", "Metal Heart" či "Restless And Wild" se nezapomíná.

Němečtí **SECRECY**, kteří v loňském roce zaujali svým debutem "Art In Motion", nahrávají v Berlíně drhé album. V říjnu budou zřejmě podporovat Hansenovo **GAMMA RAY** na jejich Euro - tour.

Ani nedávná operace nezabrání Ericu Carrovi, aby se neposadil za bicí na nově připravovaném albu skupiny **KISS**. Pro všechny případy je ovšem připraven zaskočit bubeník Eric Singer (ex - Badlands, Lita Ford, Black Sabbath).

A ještě jeden úraz bubeníka. Kuň Pip Cozyho Powella (**Black Sabbath**) dostal znenadání infarkt a padnul mrtev k zemi. Smůla je bohužel v tom, že Cozy stál svému miláčkovi při padání v cestě a Pipova poslední akce mu způsobila dvojitou zločinu páne !

Je jasné, že **CINDERELLA** ani **SKID ROW** by dnes nabyli tím čím jsou, kdyby jim nepomohl "hledáč talentů" Jon Bon Jovi. Byl to právě on, kdo je přivedl k firmám Polygram a Atlantic, které na nich vydávaly už víc než dost. Paradoxem je, že právě tyhle kapely jsou dnes největšími konkurenty Bon Jovi jak v prodeji desek, tak v dobývání dívčích srdcí. Jon se ale rozhodl založit vlastní firmu **JAMBCO** (už jsme vás o ní informovali - Jon,

Anthony, Michael Bon Jovi Company). "Není to tak, že bych se chtěl stát velkým bossem deskové firmy - prostě to přišlo samo o sobě. Když jsem přivedl **CINDERELLU**, tak řekli u Polygram: "Měl štěstí". A když jsem našel **SKID ROW**, předal je Polygram dále Atlantic a když skupina měla úspěch, řekli "Měl podruhé štěstí". U mé firmy mne nikdo nemůže vyhodit. Když se mi něco líbí, klidně řeknu - jděte do studia, udělejte si čas a natočte desku ! Je to báječný pocit."

Kvůli své firmě ale ještě Jon nezapomíná na svůj soubor. Jak sám říká, jeho šestá deska pro něj bude velice důležitá.

Jedno z nejméně jistých muzikantských míst je post bubeníka u **HOLY MOSES**. Nové LP "Terminal Terror (Theotocy)" bylo nahráno opět s novým mužem za bicími, je jím Frank Ullrich, který hrál dříve u **LIVING DEATH** a **SIREN**. Jeho předchůdce Atomic Steif (shodou okolností také ex - **LIVING DEATH** a teď už i ex - **Holy Moses**) si založil vlastní bandu s ne moc nápaditým názvem **DAY** a hledá zpěváka.

U ANNIHILATOR je už vše v pořádku a na prvním místě je teď u nich nové LP. Vyjde začátkem roku 1992 a kytaru bude hrát 19 - letý Neil Goldberg.

Bubeník Greg D'Angelo a basák James Lomenzo, kteří odešli od **WHITE LION** a chtěli nastoupit u **MSG**, dostali zálsusk na svůj vlastní projekt a za tímto účelem se spojili s Oni Loganem (dostal padáka u **LYNCH MOB**) a Dongem Aldrigem. Zbylí dva hoši od **White Lion** Mike Tramp a Vito Bratta mezitím pilně zkouší nový materiál s bubeníkem Jimmy Dergassem (ex - **Y & T**) a basmanem Tommy Cardonem (ex - **ALICE CO-**

OPER).

Jak jste si mohli přečíst v minulém Maniacu, **POISON** prodali 20 milionů desek, což je jistě úctyhodné číslo. Teď však mají jiné starosti, než počítání milionů. Kytarista C.C. DeVille a basák Bobby Dall se musí podrobit odvykací drogové kúře a během toho plánuje bubeník Rikki Rockett vstup do světa módy a zpěvák Brett Michaels chystá sólovou desku. "Jed" se tedy zdá být otráven sám sebou...

Bubeník Tommy Lee z **MOTLEY CRUE**, který je velmi dobře znám svou výstředností, šokoval své příznivce silně radikálním zásahem na svém image. Během natáčení LP "Decade Of Decadence" se nechal ostříhat zcela nakrátko a sám k tomu říká: "Už jsem měl svoje háro prostě moc dlouhý a navíc bylo zrovna takový horko, že jsem to zkrácení potřeboval. A vůbec, patnáct let stejný střih, kdo to dneska ještě dělá?"

21.9. se v Rotavě uskutečnila (konečně po dlouhé době v tomhle cípu západních Čech) thrashová akce. Protože jsem tam byl na čestné pozvání Procerkoidu, alespoň telegraficky: První hráli Exaktor - klasickéj zábavovej metal, rozhodně krutější název než muzika. Druží Kato - solidní úroveň, možná by to chtělo druhýho kytaristu. Třetí Carrión - hráli rozhodně nejhlíp. Opravdu solidní thrash, nevím proč se stále označují thrash - black (black jsou nanejvýš texty). Snad by víc seděl název thrash - death (v momentech, kdy zpíval hustoň Michal - ha ha ha) Nakonec domácí Procerkoid - měli nejvíc fans (logisch), výborná práce sóláka, ale měli by se shodnout co chtějí hrát. Skupina hraje nápaditý thrash a zpěvák do toho chrčivě deathuje. Jen více podobných akcí pro mladé kapely. O.L.D. a

MASSACRE

První deska a hned takový úspěch. To se příliš často nestává. Ale "From Beyond" je opravdu jedna z nejlepších desek roku. Bez zbytečných technických efektů, přímočarý a brutální death metal, který bere dech a strhává. Však také u zrodu této skupiny stáli Terry Butler a Bill Andrew z legendární metalové skupiny DEATH. Ale pozor: skupina MASSACRE nevznikla až v poslední době, jak by se někomu mohlo zdát. Je stará už víc jak 6 let a Bill a Terry byli jejími zakladateli spolu s Rikem Rozzem a Kamem Lee.

Jak je možné, že tak rychle po opětovném zformování skupiny vyšla její deska nám poví Rik Rozz.

"Celou záležitost má na svědomí Digby z Earache (gram. firma, mimo jiné Napalm Death, Morbid Angel). On navrhnul oživit skupinu a natočit desku. Spojil se s náma a udělal nám nabídku. Tenkrát jsem už delší dobu nebyl v hudebním kšeftu a neměl jsem ani příliš velkou chuť se tam vrátit. Kamovi to dalo dost práce dostat mě zpátky do skupiny. Celé to bylo myšleno jako projekt na desku a tomu jsme také přizpůsobili všechny materiál, který je mimochodem 5 až 6 let starý. Důležitým bodem byl návrat Billa a Terryho."

Teď po vydání první desky, zamysleli jste se nad tím, jak to půjde s Massacre hudebně dále?

"U těchto desek jsme měli pocit, že všechny ty staré songy jsou natolik dobré, že obstojí vedle nového materiálu jiných skupin. A byla to také Dingova základní myšlenka, vydat nejdříve starý materiál. Teď už samozřejmě píšeme nové songy, které ale staví na základech starých věcí. Je to samozřejmě jiné, náš kompoziční styl po letech vyzrál a jak to momentálně ve skupině vypadá, přidá asi každý k songům svůj díl."

Jsou songy na "From Beyond" úplně stejné jako jste je tenkrát napsali, nebo jste je přepracovali?

"Ne, všechno je tak, jako dříve. Jen jeden jediný riff v "Bio Hazard" jsme přidali a pozměnili jsme pár textů."

Ve vašich "thanks" na albu upoutá, že Kam a Bill nejdříve poděkovali Bohu a Ježíši. To je trochu neobvyklé pro death metalovou kapelu.

"Já to považuji dost odvážné od těch dvou, protože hodně lidí se jich bude ptát, co to má znamenat. Hrajeme sice death metal, ale pro nás to nemá s náboženstvím absolutně co dělat. Myslím, že oni to udělali kvůli nějakému pocitu. Jestliže hrajete death a někdo má přitom nutkání děkovat bohu, proč ne?"

Co si myslíte o skupinách, které hrají death metal a přitom povyšují satanismus na svou životní filozofii?

"Myslím si, že je to hloupé. Byla taková doba, kdy skupiny jako Death nebo Possessed provokovaly satanistickými symboly, obráceným křížem a podobně a do jisté míry to bylo v pořádku. Když v dnešní době vystupují skupiny s těmi samými symboly a nakonec to ještě myslí vážně... to už je jenom hloupé."

Jak vypadají texty Massacre?

"Kam čte hodně podivných knížek - sci-fi a podobně. A to se dostává nějakým způsobem do textů. Hodily by se snad ke každému druhu hudby, nejsou to žádný typický death metalový texty a v žádném případě satanistický. Ale pro skupinu nejsou texty tak důležité."

V září skupina vyrazila společně s Morgoth a Devastation na evropské turné a pak bude následovat turné po Státech. Hned po jeho ukončení půjdou do studia točit nové LP. Takže jak to vypadá, mnoho volného času hochům od Massacre nazbývá. A vám death metalisti taky ne. Máte už "From Beyond"?

BENEDICTION

Už loňský debut "Subconscious Terror", na kterém tehdy ještě zpíval Barney od NAPALM DEATH, zněl slibně se svými jednoznačnými death metalovými songy. Druhá deska s názvem "The Grand Leveller", která vyšla nedávno, vyzdvihla skupinu na špičce anglické death metalové ligy. Nevím, jestli BOLT THROWER najdou dost silnou odpověď na tyhle orgie bicích, masivní kytarové erupce a výborně srozumitelný zpěv. Benedík Ian Tracey byl vyrušen z malé párty, ale přesto odpověděl na pár otázek.

Vaše nová deska je daleko techničtější, aniž by tím však utrpěla tvrdost a brutalita.

"Album je opravdu o hodně lepší než "Subconscious Terror". Produkce se hodně zlepšila, dali jsme za ní také mnoho peněz. Ale rozhodně se nám to vyplatilo. Dá se poznat, že jsme měli mnohem více času, náš debut jsme nahrávali příliš zbrkle. Nyní jsme měli dokonce možnost vybrat si mezi několika songama ty nejlepší. Náš cíl byl stát se techničtější, aby každá skladba mohla mluvit sama za sebe, abychom byli vzrušující a intenzivnější. Nikdy jsme nechtěli dopadnout jako NOCTURNUS."

Kdo je vlastně "The Grand Leveller"? Tento titul zní skoro legračně.

"Ono to je legrační. Mnoho lidí ani neví, co to znamená. Je to jedno jméno smrti. V textu se o něm můžete všechno dozvědět..."

A ostatní texty?

"Born In A Fever" je o Jacku Rozparovači, "Child Of Sin" o jednom chlapci, který znásilní svou matku. Samozřejmě, není tam popsán průběh znásilnění, ale to, co se mu odehrává v mozku. "Graveworm" je o jednom mrtvém, který se vrátí z hrobu. Až na toho Jacka Rozparovače jsou všechny texty dost obsáhlé. Píše je Dave, náš nový zpěvák, který má opravdu zajímavou fantazii."

Bylo vaše turné s MASSACRA vůbec úspěšné? Vždyť v té době byly na cestách celé hordy death metalových kapel.

"Bylo to fantastické a přišlo překvapivě mnoho lidí. Když pomyslím, že propagace nebyla nic moc, byl to velký úspěch. Hodně firem chce s náma teď spolupracovat, když pojedeme v lednu na turné s BOLT THROWER."

BENEDICTION S BOLT THROWER - TO JE SMRT PO ANGLICKU.

Ještě vám něco dlužíme - na titulních stranách MM 6 je Death, MM 7 - Sepultura, MM 8 - Metallica, MM 11 - Dark Angel a MM 12 - GWAR. Na ostatních je to napsáno.

Debutní album "Louis XIV" (1989) skupiny CHROMING ROSE se postaralo o pořádný průvan na německém trhu a rázem z nich udělalo horkého favorita na titul "Nováček roku". "Od dob HELLOWEEN (ještě o nich bude řeč) tady nic podobného nebylo", nesly se éterem řeči a jedním dechem se předpovídala vysoká prodejní čísla. Na to reagoval zpěvák Gerd Salewski po svém: "Jestli se opravdu prodá 50 000 LP's, zaplatím v Horus Sound Studiu party pro všechny!"

Nyní je to již více jak rok od onoho slibu a tedy nejlepší příležitost položit Gerdovi otázku, jestli už se jeho prkenice pořádně prohnula.

"Ještě ne, ale už to nebude dlouho trvat. Debut se prodává výhradně v Německu a v Japonsku, doma jsme prodali 35 000 kousků (o takových číslech se může i starý ostřílený kozák jen zdát), u šikmookých jsme stále na čelních místech ženíčků importovaných desek."

Mezitím jste však vydali druhé LP "Garden Of Eden", které je opět zvukově i hudebně vynikající. Co jste však udělali pro to, aby váš styl silně nepřipomínal zvuk jistých dyňových hlav z Hamburku a abyste vyklouzli z označení "Helloween pro chudé"?

"Porovnání není určité scestné, my zkrátka máme podobnou linku bicích s basou a hodně melodie - tak jak to hraje renomovaná (a naše oblíbená) skupina Helloween. Ale slova o přesném kopírování jsou moc silná. Naše nová deska vznikala 10 týdnů - a to nemůžeš přijít do studia ptát se, koho že to budeme kopírovat dneska. Místo toho se sesednem a hrajem prostě spontánní kousky."

Jak vůbec probíhalo nahrávání s dánským producentem Tommy Hansenem? Dost nahlas se mluvilo o vašem pěstním rozhovoru a následném odchodu ze studia na delší dobu.

"To je tedy pěkný nesmysl. Přestávku (menší) jsme si sice udělali, ale ne kvůli nějakým problémům s Hansenem. Potřebovali jsme si "vyčistit uši". Měsíc a půl jsme byli ve studiu, už jsme toho měli dost a proto ta přestávka. Potom jsme to celé jen v Kolíně mixovali a myslím si, že výsledný produkt je lepší, než naše minulé deska."

Dobrá, váš hlavní autor skladeb je nový kytarista Ricky Rieger. Proč vlastně nastalo "přesazování růží"?

"Náš starý kytarista měl problémy s určitými nápoji. Další turné by už asi nezvládl. A protože Ricky komponoval již "Power And Glory" (úvodní skladba na "Louis XIV"), okamžitě jsme ho vzali ja-

ko náhradníka."

Hm, alkohol. Ona vůbec celá vaše kapela by mohla na téma "turné & alkohol" dost vypovídat.

"To je fakt: každý si asi dokáže představit, jak je mladý kapele, která je po třech letech hraní ve zkušebně vržena bez varování do života turné. Toho jsme samozřejmě využívali - každé večer chaletání... holky... rock & rollový mejdany. A tak se automaticky nevyhneme střetům. Já vím, že se dost napsalo o některých našich aférách, ale my už jsme se změnili. Mladická nerozvážnost se vybouřila. A taky jsme zkušenější. Ale co mne může naštvat - přijede nějaká americká kapela, udělá daleko divočejší mejdan než my - a nikde ani řádka. To na nás by si bulvár smlsnul."

A co názor, že vztahy mezi Chroming Rose a ostatními bandami zrovna neoplývají vřelostí.

"Hodně dělá naše švábská mentalita, kterou v sobě máme. Ale v žádném případě nejsme nadutí a nafoukaní, jak se o nás říká. Vždyť kolik kapel dělá to, aby na koncertě půjčilo svůj plný zvuk, kompletní nástrojovku a plná světla skupině, která jim dělá předskokany? Nebo jiný příklad - náš basák Harry Bex je původem Rumun a neumí ještě dobře anglicky, Američani s ním mají dorozumívací problémy a nám se to pak vyloží jako arogance... Nebo i mě některý lidé pomlouvali jen proto, že jsem na několika party odmítl drogy, který tam konzumovali všichni. Prostě drogy neberu! A to bych mohl pokračovat pořád dokola. Někomu asi ležíme v žaludku. Údajně se z nás měli SAXON zblejt. To je další věc, nad kterou můžu jen kroutit hlavou - pozvali by nás potom jako předkapelu na jejich anglický a potom dokonce i německý turné?"

Svou logiku to má. Tuhle otázku však již uzavřeme. Rekláma nám nakonec ještě něco o textech z nové desky "Garden Of Eden" (91).

"Nevím, co bych k textům řekl. Spíš by se měl každý s deskou obeznámit sám. Nepíšeme o nějakých abstraktních věcech, spíš jsou to taková aktuální a blízká témata jako kariérismus, podvodný burzovní makléři, problematika integrace dětí z dětských domovů do života a třeba taky ten známý proces proti Judas Priest. Tady mne zaujala absurdita celého procesu. Nějací maníci mají problémy s holkama nebo ve škole, nebo já nevím kde a prostě se rozhodnou skončit se životem. Nemůžeme potom přece soudit kapelu, jejíž deska zrovna v tu chvíli ležela na talíři gramofonu a jezdit po drážkách pozpátku a hledat satanský výzvy. To postrádá veškerou základní logiku."

Nová věc nese název "Crime Pays" a podle prvních dojmů jde o skutečné znovuzrození. Jaká však byla příčina neúspěchu druhého alba, na to nám odpoví zpěvák Ted Bullet.

"Teď to bude možná vypadat, že se snažím vidět chyby všude jinde, než u kapely, ale musím říct, že práce našeho producenta Tonyho Platta byla opravdu špatná. Tony je jistě pro mnoho kapel z produkčního hlediska ideálním partnerem, Thunderhead však vědí, co chtějí a nedá se nám jen tak nařídít, co máme předělat. Nakonec jsme z toho byli sami vyčerpáni, znejistili jsme a nakonec jsme si už jen říkali: "Ono to nějak dopadne". A dopadlo. Konečný výsledek vyšel tenkrát dobře ve Francii a v Japonsku, ale v Německu a v Anglii (tedy v rozhodujících evropských baštách metalu) dost špatně. Proto jsme si řekli, že další desku budeme dělat od začátku do konce sami. Náš manažer nás v tom podporoval, protože jak sám říká: Oni sami nejlépe vědí, jak songy zpracovat."

Dnes vám chceme představit poměrně neznámou kapelu THUNDERHEAD, protože si myslíme, že je opomíjena dost neoprávněně a ne tak docela svojí vlastní vinou. Jejich debutní LP "Behind The Eight - Ball" zaujalo jak kritiku, tak fans a připravila skupině dobrý odrazový můstek k prudkému skoku na německé metalové nebe. Potom však přišlo loňské album "Busted At The Border", které znamenalo návrat z nebeských výšin zpět na tvrdou zem. Ne že by se dalo mluvit o vysloveném propadání, ale snad až příliš lehkomyšlně promrhali důvěru, která v ně byla vložena. Pak se o skupině přestalo psát, přestali i vystupovat a už se vedly pohřební řeči o rozpadu. Ovšem všechno je jinak. Minulost je zapomenuta, ať žije přítomnost. Letos čtveřice muzikantů Henrik Walter (guit.), Alex Scotti (dr.), Ole Hepleman (bass.) a americký zpěvák Ted Bullet tvrdě dřela na novém materiálu a svou v pořadí již třetí deskou chtějí dokázat, že nejlepší časy THUNDERHEAD teprve přijdou.

Švýcarská skupina **CELTIC FROST** je považována za jednoho ze zakladatelů death metalu, i když podle dnešních měřítek vlastně death nikdy nehráli. Je to skupina velice kontroverzní, ať už svou stále se měnící image, nebo hudebně velmi se lišícími deskami. A zřejmě právě tyhle neustálé změny měly vliv na to, že jejich fanoušků spíše ubývá, než přibývá. Když pominu Československo, tak na tuto skutečnost měl určitě velký vliv fakt, že do Německa, evropské metalové země č. 1, nezavítali od roku 1987, kdy zde byli na turné s **ANTHRAX** a **CRIMSON GLORY**. Ale hlavním důvodem bude asi to, že Celtic Frost kašlou na to, co si zbytek lidstva o jejich hudbě myslí a dělají vždycky to, co jim leží na srdci. I s tím nebezpečím, že ztratí některé fanoušky.

V loňském roce kapela přerušila své turné a tak se opět nedostala do Německa, ale nejen tam. Říká se, že to bylo kvůli tomu, že po jednom úspěšném vystoupení v Londýně rozmlátili skoro všechnu aparaturu. To ale v žádném případě neodpovídá pravdě, jak tvrdí basák Martin Eric Ain.

"To vůbec není pravda! Možná, že se rozbily dvě kytary. Když jde profesionální kapela na turné, určitě má v zásobě více kytar, aby bylo na co hrát, kdyby se jedna nebo dvě rozbily. U nás to vypadá asi tak, že každý kytarista má alespoň 3 v zásobě. Jinak máme velmi dobré vztahy s výrobcem, takže v extrémním případě bychom dostali velmi rychle novou. To, co jsme tam rozmlátili, byly staré, náhradní kytary. Vždyť nikdo by nerozbil svou nejoblíbenější kytaru, to by bylo to samé, jako by si někdo nechal dobrovolně zlomit ruku. Popravdě řečeno, hlavním důvodem pro ukončení turné byly finanční problémy. Prostě už jsme neměli dostatek peněz! Z peněz utržených na koncertech bychom nikdy nemohli pokrýt výdaje. Jednalo se o špatnou kalkulaci z různých stran. Od naší firmy jsme už žádné peníze očekávat nemohli, neboť Noise, alespoň podle našich informací, už svůj díl odevzdala. A kdybychom turné uspořádali na vlastní náklady, nadělali bychom tolik dluhů, že by jsme museli dlouho pracovat, abychom je splatili. A to samozřejmě není možné, když se člověk chce vážně věnovat muzice. Proto jsme bohužel museli od turné odstoupit."

Konec konců k ubývání náklonnosti fanoušků je víc důvodů. Martin se nepokouší zaretušovat chyby a svést vinu na někoho jiného. Spíš ukazuje (na muzikanta neobvyklou) ochotu k otevřenosti a sebekritice.

"Všechny ty změny stylu od **"INTO THE PANDEMONIUM"** přes **"COLD LAKE"** až po **"VANITY / NEMESIS"** vyvolaly u evropských fanoušků značné zmatky. V Anglii to vypadá zcela jinak, protože tam jsme byli pokaždé na turné. Bohužel ti musím dát za pravdu,

když vyslovuješ slovo zánik. Nakonec odpovědnost neseme my jako skupina. Když firma nebo management udělají chybu, má to vždycky dopad na skupinu. Hlavní chybou, kterou jsme udělali my, bylo to, že jsme se koncentrovali výhradně na zámoří. To kapela uznává. To bylo jasné už před neuskutečněným turné loňského roku. Nejdříve jsme měli nabídku hrát se **SAXON** na několika festivalech, ale to padlo kvůli určitým finančním problémům, které ovšem nebyly zaviněny námi."

Nejméně tolikrát, jako hudební styl, se změnilo i image skupiny. Momentálně se prezentují stylem "zpět na zemi" a to by se už přišlo měnit nemělo, jak tvrdí Martin.

"V budoucnosti se budeme snažit nechat mluvit více hudbu, než naše oblečení. Já si myslím, že každý člen skupiny našel svou osobnost a charakter a ví už přesně co chce. I když všechny ty teatrální efekty (podle nás) ovlivňují výsledek. Ale speciálně u **"Into The Pandemonium"** a **"Cold Lake"** jsme zjistili, že se to dá použít pouze za předpokladu, že máme strašně silné zázemí. Proto v budoucnosti s takovými věcmi raději počkáme, než to budeme moci podat perfektně."

Jaký názor má Martin na to, že jsou považováni za jednu z prvních death metalových kapel, či dokonce za "vynálezce" death metalu?

"Popravdě řečeno považují to za dobré. Naší hudbu v dřívější době jsme nazvali death metalovou. Návrh dát jednomu sampleru název "Death Metal" je také od nás. Nakonec jsme byli jedinou death kapelou, která na tom byla zastoupena. Momentální vývoj na death metalové scéně bych označil za pozitivní, i když vidím také to nebezpečí, že dochází k určité stagnaci, když se kapely topí v extrémtech. Myslím si, že je správné, když se jednotlivé skupiny pokoušejí obnažit svůj mozek a zpřístupnit své myšlenky. "Leprosy" od **DEATH** bylo například v mých očích velmi dobré album. Jejich nové LP bylo již jen pouhým odrazem lesku, u kterého se vylepšily jen některé maličkosti. Je samozřejmě také mnoho ostatních výborných skupin. Za velmi zdařilou považují poměrně neznámou kapelu **Godflesh**, kteří dokážou svou úžasnou kombinací techno - hardcore - death metalu přesvědčit. Ale také bandy jako **ATROCITY** nebo **NOCTURNUS** vědí, jak produkovat efektivní zvuk. Myslím, že z toho může vzniknout mnohem víc než si někteří lidé myslí."

V tom má Martin určitě pravdu. Ale myslím, že pro Celtic Frost by bylo lepší, kdyby se drželi svého skvělého psychedelického pojetí metalu, které bylo tak typické pro **"Into The Pandemonium"**, než aby se pouštěli do experimentů s death metalem, anebo se přibližovali komerci, jako se jim to "podařilo" na **"Cold Lake"**.

Z Thunderhead se tedy stali stoprocentní profíci. Jejich třetí produkt vyšel v celosvětovém měřítku a nelze jinak, než vám tyhle tři Němce a jednoho Američana doporučit, protože se zřejmě jedná o definitivní průlom.

Vybíráme z nových LP :

Bad English - Backlash
Bonfire - Knock Out
Doro - True At Heart
Europe - Prisoners In Paradise
Fates Warning - Parallels
Gamma Ray - Sign No More
Guns & Roses - Use Your Illusion
Living Death - Killing In Action
Magnum - The Spirit Live
Megadeth - Live
Messiah - Psychomorphia
Ozzy Osbourne - No More Tears
Pestilence - Testimony Of Ancients
Sambora Richie - Stranger In This Town

METALLICA "METALLICA" (1991)

Snad na žádné nové LP se v posledních dvou letech nečekalo s takovou nedočkavostí, jako na novou Metallicu. Musíte uznat, že hoši potrápily své fans tříletou pauzou od "... And Justice" snad až příliš. Navíc přišly ty peripetie s neustálým odkládáním vydání a s utajováním názvu až do poslední chvíle - to vše dělalo z nervů Metallica - maniaků tenounké struny našponované k prasknutí (ani já jsem nedokázal potlačit určitou směs vzrušení a nervozity, když jsem KONEČNĚ držel desku ve svých rukou a mohl si ji pustit).

Původně jsem chtěl psát recenzi na celou stránku, ale protože METALLICA vyhrála "Album Of The Month" v Metal Hammeru (ostatně, co jiného se dalo čekat, že ?), nechám raději o hudbě promluvit odborníka. Pár poznámek si přesto neodpustím :

a) Obal. Prostě něco příšerného. Když se mi v MM 3 nelíbil obal SLAYER, netušil jsem, že je v tomhle Metallica překoná (a to už je co říci). Takhle — vypadá ve zmenšeném provedení. Černý podklad a v něm jen tak mlhavě naznačen nápis METALLICA. Kdo bude mít štěstí, všimne si i v pravém dolním rohu šedého hada. Použil bych na adresu obalu i silnějších výrazů, ale někde jsem se doslechl, že obal byl již hotov, ale Metallica se rozhodla, že k 5. výročí smrti Cliffa Burтона udělá pouze černý obal tak jak ho udělala. Jestli je to pravda, pak vše, co jsem napsal pod bodem a), se ruší !

b) Název. Ne, že by to nebyla jejich věc, ale mohli to LP nějak pojmenovat. Nejde přece o debut.

c) Pocity. Ještě nikdy se nestalo, aby nové LP Metallicy bylo stejné, jako to předchozí. Vždy to byl velký krok kupředu. Tak je tomu i tentokrát, i když určitá návaznost na "Justice" tu je (především v monotónních, stále se opakujících riffech). Ze vzduchu je přímo cítit pocit smutku, až deprese - a to ne zdaleka pouze díky dvěma procítěně zpívaným baladám. Vlastně když si to tak vezmu, obal není zase tak špatnej, protože přinejmenším dokonale sedí k muzice, kte-

rou ukrývá - černo, pusto a prázdno v duši.

d) Komerce ? Těžko na toto téma hovořit, protože pro někoho je Metallica komerce už od dob "Ride The Lightning". A když už se hovoří o komerci i v souvislosti s KREATOR od "Extreme Aggression" či SO-DOM od "Agent Orange", jasně vidíme, že je to pojem čistě relativní. Řekneme, že "Metallica '91" je zatím nejkomerčnější z doposud natočených pěti alb.

e) Body. Z deseti možných dávám po prvním poslechu 9, po druhém 10 a po třetím 11. (I když v třetím případě uznávám, že se dopouštím jisté neobjektivnosti.)

O. L. D. a

Teď tedy, jak to slyší Andrea Nieradzík z Metal Hammeru.

Aby bylo od začátku jasné - k této páté desce od METALLICY se nesmí přistupovat jako k ostatním. Metallica (LP nemá ani titul) je kompletním protikladem k hyper - technické "... And Justice For All" a je zapotřebí kratšího návyku než se zcela vžije. Pak poznáme taková špičková čísla jako "Enter Sandman", které bazíruje na jednom riffu a přesvědčuje neuvěřitelnou intenzitou a nádhernou vokální linkou. Dalším zlatým hřebem je "Nothing Else Matters", jedna ze dvou balad, jejíž jemná performance skoro až zaráží a není to jen kvůli houslím (?), které byly k číslu přimíchány. Za zmínku stojí také tvrdá, středně rychlá věc "Don't Tread On Me", která začíná melodií z "West Side Story" od Leonarda Bernsteina. Tímto způsobem by se dalo hovořit ještě hodiny, rozebírat každý song zvlášť, ale bohužel, není nám dopřáno místa. Takže krátká rekapitulace - žádné rychlé skladby (speed - tracks), ale středně tempá, hutná čísla, která jsou z počátku držena velmi zkrátka (s výjimkou "My Friend Of Mysery"), velmi mnoho citu a super produkce Boba Rocka, který podle očekávání dostal ze skupiny vše, čeho byla schopna (a našel asi zcela nový okruh posluchačů). Deska je sice jiná, ale 100 % Metallica. Chlapcům se prostě nedá nic vyčíst ...

7 (ze sedmi možných)

JAK TO SLYŠÍ V ČASOPISU METAL HAMMER

(září 1991)

1. METALLICA	11. GUARDIAN
- Metallica	- Fire And Love
2. OVERKILL	12. NEVERLAND
- Horrorscope	- Neverland
3. CORONER	13. THE CROSS
- Mental Vortex	- Blue Rock
4. INFECTIOUS GROOVES	14. SEKA
- The Plague That Makes Booty ...	- Love Shim
5. THE SCREAMING JETS	15. MR. BUNGLE
- All For One	- Mr. Bungle
6. WILD HORSES	16. SARGANT FURY
- Bareback	- Still Want More
7. ANACRUSIS	17. FORCE FED
- Manic Impressions	- Elounda Sleeps
8. GALACTIC COWBOYS	18. THE STORM
- Galactic Cowboys	- The Storm
9. CIRCLE OF SOUL	19. GRAVE
- Circle Of Soul	- Into The Grave
10. DARE	20. TATTOO RODEO
- Blood From Stone	- Rode Hard - Put Away Wet

ANTHRAX

"ATTACK OF THE KILLER B's" 1991

Před rokem, v době kdy jsem připravoval první Metal Maniac, vyšlo LP "Persistence Of Time" a tak se zákonitě stalo naší první recenzovanou deskou do (památneho) č. 1. Rok je v pr. . . yč a Anthrax nás obšťastnili novým, dvanáctipísňovým produktem. Nejedná se o LP, ale o "nejdelší EP vůbec", jak se píše v podtitulu. Trvá 42 : 04 minut čistého času a nabízí pestrý směr neuvěřitelných skladeb, skladeb vydaných na B stranách singlů a písní z "Persistence" v live provedení.

Úvodní "Milk (Ode To Billy)" a šestá "Chromatic Death" jsou rychlé, thrashové věci, sem tam říznutý hardcorem, jak už je u S. O. D. zvykem. Ano, obě skladby byly napsány v roce 1985 a pocházejí z repertoáru kultovních S. O. D., ve kterých hráli tenkrát bubeník Charlie Benante a kytarista Scott Ian. Slova druhé skladby "Bring The Noise" napsal originál černý rapper Chuck D, který také první polovinu skladby rapuje a druhou za něj dorapuje Scott, který na tomto EP zpívá až nezvykle často. Hudbu si Anthrax napsali sami a je to dobrý metal - rap, ale chybí více uvolněnosti sršící např. z jejich slavného rapového hitu "I'm The Man", ke kterému se ještě dostanu. Další píseň je živě hraná "Keep It In The Family" z "Persistence" a je to až příliš dlouhá a nudná skladba, která se na toto EP moc nehodí, stejně jako "Belly Of The Beast" ze strany B, i když to už je přeci jen lepší song. Zato po "Keep It" přichází perlička, skladba, kterou jsou schopni napsat opravdu jen Anthrax - "Startin' Up A Posse" je pouťová odrhovačka s hard-

corovým refrénem o tom, že v Americe nemá šanci sedm slov - Shit, Fuck, Satan, Death, Sex, Drugs a Rape, která by cenzori nejrady vymazali ze slovníku. Tahle skladba se nedá popsat - styl, jakým Scott zpívá a sebranka zvaná Anthrax mu odpovídá, to se musí slyšet. V následující "Protest And Survive" zpívá opět plešatej thrasher a je z alba "Hear Nothing, See Nothing, Say Nothing" skupiny DISCHARGE. Na můj vkus dost monotónní věc.

Druhá strana začíná novou verzí "I'm The Man", kterou si Anthrax vypůjčili od Beastie Boys. "I'm The Man '91" má nová slova, je jinak namixovaná a má přímo taneční disco rytmus. Proč ne, když to tak chtějí . . . Pokuste se uhádnout, který hlas je čí. Další 3 skladby jsou z EP '89 "Penikufesin", které vyšlo pouze v Evropě a v Japonsku. Nechybí jim vtip ani nápad, u prostřední kovbojské "Pipeline" stojí za zmínku to, že si Scott nahrál všechny kytary sám. O "Belly Of The Beast" řeč už byla a závěrečná "N. F. B. (Dallabnikufesin)" . . . kdybych neměl po ruce text a vysvětlení, myslel bych, že se zbláznili. Balada jak vystřižená z repertoáru amerických popmetalových kapel včetně vynikajícího "tklivého" sóla Dana Spitze, kterým jenom podtrhl záměr parodovat a zesměšnit podobné hrající spolky. Na konci skladby (a to se opět musí slyšet) se všichni dojatě rozpláčí (ty slzy jsou opravdové, jak říká Scott) a je konec.

Slzy ale nejsou na místě při celkovém hodnocení. EP je velice různorodé, jsou zde nejtvrďší věci vedle nejměkčích, hardcore vedle rapu, thrash vedle balady a po poslechu, jako by se vám Anthrax smáli do očí: "To jsme si z vás pěkně vystřelili, cha chá!"

Takovéhle "fun album" by si měla každá skupina taky čas od času dopřát, aby zjistila, co v ní je. Vedle nových METAL CHURCH a METALLICA je to jistě to nejlepší, co se tenhle rok dostalo k mým slechům.

8 O. L. D. a

HELLOWEEN

"PINK BUBBLES GO APE" 1991

Takže konečně HELLOWEEN. Je mi jasný, kolik z vás si koupilo tenhle Maniac jen kvůli této skupině, proto napřed decentně story: tahle kapela začala slušně už v roce 1986 debutním "Walls Of Jericho" a naplno udeřila o rok později svým jedinečným (dnes už klasickým) LP "Keeper Of The Seven Keys /1/", kterým si získal tento západoněmecký kvintet statisíce posluchačů na celém světě. Kai Hansen si hleděl už pouze své kytary, Michael Kiske se brilantně ujal zpěvu a nejlepší melodie - metalové album bylo na světě. Rok nato čekal každý od Helloween novou bombu, ale "Keeper Of The Seven Keys /2/" už byl pouze slabším odvarem svého předchůdce. Vztahy v kapele se zhoršují, Kai Hansen, který je vlastně hnacím motorem, má pocit malého prostoru pro svou osobnost - zkrátka Helloween stačí ještě vydat LP "Live In The U. K." (1989), nahané na turné po Ostrovech a Hansen odchází a zakládá vlastní soubor GAMMA RAY.

Tímto odchodem končí také období "dýně", která jako symbol provázela Helloween na všech jeho deskách a dýně mizí i z loga nápisu (tím vysvětluju i náš "nehelloweenovský" nápis v č. 9, který nám mnozí vyčítali). Citelnou ránu na postu kytaristy se nedaří zacelit, na zkouškách se střídá jeden borec za druhým, až se objeví Roland Grapow a Kiskemu, Weikathovi (g.), Grosskopfovi (bg.) a Schwichtenbergovi (dr.) se zdá být dobrý do party - hurá do práce. LP chtěli vydat už

v roce '90, ale nedařilo se. Materiál se rodil horko těžko a proto je na světě nová deska celé 3 roky po posledním studio - LP. V nápisu už bublinka a poprvé v historii není obal kreslený, ale tvoří ho jakási hezká slečna vzájemně se hypnotizující s ošklivou rybou na chodbě bývalého starého kláštera. Prostě dělají všechno proto, aby je už nikdo nespojoval se starými Helloween. A to se jim podařilo dokonale. Stejně mdle jako cover působí totiž i celé album. Jó, kdovíjak jsem chtěl být vtipnej, když se v News v Maniacu č. 6 objevila zprávička o tom, že nově připravovaná deska Helloween bude měkčí než "Keeper II" a já dodal, že to už snad ani nejde. Ono to však jde. Celé LP se pohybuje na takové pop - metalové hranici, z průměru snad vyniknou rychlé a melodické skladby jako "Back On The Streets" (zřejmě nejlepší věc), "Goin' Home", "Someone's Crying" a možná i potenciální hitovka "Kids Of The Century". Oba kytaristé i bubeník odvádějí solidní práci, Kiske se snaží co to jde, ale nemůžu si pomoci - vše zní příliš sterilně, bez jiskry. Na celém LP se určitě najde dost dobrých nápadů (např. zpěv v "Heavy Metal Hamsters"), které vyznějí v samotné skladbě moc samoučelně. Taková "Mandkind" by se klidně mohla hrát v San Remu, dojem z "Number One" zase ubije donekonečna opakovaný refrén a moc toho už nezachrání ani závěrečná, vcelku velice slušná balada "Your Turn".

Je škoda, že se hoši nepokusili alespoň trochu navázat na "Keeper" a (vědomě?) se staví do pozice skupiny, která hraje "pro holky, co je nudí disco, ale zase nesnášejí ťev kytar". Ale poloha Helloween byla vždycky trošku jinde než Bon Jovi nebo Poison, nemyslíte?

6,5 O. L. D. a

TOXIC WALTZ
(Jedovatej valčík , z LP " Fabulous Disaster ")

Je tady novejš bláznivejš tanec,
rychle se šíí celým národem.
Jeho název je Jedovatej valčík
a je taky příčinou zničení.
Skáčeš nahoru a dolu, jako nákej cirkusáckej šašek,
mlátíš tanečníky všemi způsoby, kolem dokola.
Byl's chycen pořadatelem,
srazil tě jedním švihem.
Letíš nad čísi hlavu, zbarvuješ kreví podlahu.
Uštedřils někomu kopanec, abys dokázal,
že seš opravdu nabaženej.
Opadávaš z něčí rány a krev ti kape z nosu.

Mlátíš všechny kolem dokola
a seš zraněn skákáním.
Roztancuj se ! Je to peklo !
Chop se svý šance
v tomhle neurvalým, novým tanci.
Když máš odvalu, oddej se tomu !
Támhle to také zkoušejí, ale nepřežijou to.
Nemůžou tomu přijít na kloub !
Protože jsou to křouralové !
A tohle cvičení vám pomáhá surovět s náma !
Exodus !

Všichni tančí Jedovatej valčík,
kopní svýho kámoše do palice a udělej mu bouli.
Pojď a skoč si Jedovatej valčík
A švihni se svým partnerem vo zeď.
Všichni tančej Jedovatej valčík,
pravá kamarádská vášnivá prayda je v zásobě všem.
Stáhnou svou prdel a Jedovatej valčík,
až budeš sražen na zem, můžeš se vždycky ještě plazit.

Choval ses jak opičák, ale teď už nejseš drzej.
Zkroucení a namačkání jako brambory,
není výjimkou proti pravidlům,
tak nedělej blbce a tancuj jako trpaslík,
rozmachuj se svýma loktama
a děláš si z toho správnou drsnou parťáckou srandu.
Tak nebreč, když máš monokl na oku.
Pak do toho vnikáš zpátky a poddáváš se
datš zkoušce, ale tak velkéj zápas tě zanechává
ve stálým napětí, tak se radši pojisti,
nezáleží na tvý statečnosti !

Postav se na nohy, ať nevypadáš tak staře.
A straš jako nákej zápasník.
Neseď tady na prdeli, nečum,
jako kdybys patřil do tý lepší společenskéj vrstvy.
Budeš znepokojenej, věř, že tě chytíme,
tohle je klíčem.

Tak zuř nebo zařaď třetí rychlost !
Začni frontální útoky a odstartuj
své přemety a tancuj Jedovatej valčík !
Tancuj Jedovatej valčík ! (4x)

Jedovatej valčík !

THE HAUNTING
(Strašení , z LP " The Legacy ")

Slyším výkřiky, výkřiky strachu,
vřskot násilí proniká nocí.
Duše staré tlupy pořádají setkání
kvůli noci plné strašení.

Bezhlavé přízraky naplňují sály,
stínohy smutku a bolesti.
Přízrak vykřikl své poslední slovo,
majitelé hradu jsou zabiti.

Černá kočka se zjeví,
až se přiblíží hodina čarodejnic.
Všechny ztracené duše se dovedí,
že půjdem, abychom je strašili.

sledujte, jak ožívají jejich sny
a pěkně se drží pod tlakem.
Pocíujete náhlé sevření strašidel,
připraví vás o tuto noc.

Zlá čarodejnice, černá jako dehet,
zakládá s obavami oheň.
Spalující plamen stoupá výš a výš
a vytváří hudbu, jako nějaký sbor.

Děti noci
vyjí na černá nebesa.
Nemilosrdné volání uvnitř,
strašení teď začíná.

Nechoď do tý tmy,
tam odpověď nenajdeš.
Vzpomeň si na tu noc násilí,
dneska se jí všichni zúčastníme.

FIRST STRIKE IS DEADLY
(První úder je smrtelný , z LP " The Legacy ")

Vězni, pánovi zloby,
vynni, protože si je obžaloval.
Sedí v celách odsouzení,
aby čelili smrtelnému stisku jejich čelistí.
Hrůza zasadila ránu, lež a čekej na poslední hodinu.
Víme o svém mizerném osudu a o hadí moci.

První úder je smrtelný.
Zlá cesta, kterou se musíš dát,
je plná šustění hadích těl.
Jsou schováni a čekají, aby se
mohli vhnout po tvým mase i osudu.

Nikdo neunikne, ani nevyjde živí,
kvůli hadům, kteří nikdy neprohrávají.
Jestli na tebe udeří jen jednou,
tak jsi postaven svojí záhube.

Smrtelný úder, naučený zabíjet.
Zloba vytvárá ve tvých žilách.
Hypnotické kouzlo, dárek z pekla.
Zvuk smrtelného úderu zůstává.